

[Finansministeren.]

men stiger derefter til f. eks. 850 kr. ved 20 000 kr.s skalaindtægt og til 7 850 kr. ved en skalaindtægt på 50 000 kr., der i reglen vil svare til en samlet indkomst på ca. 80 000 kr.

Det samlede antal skatteydere, der berøres, udgør henvend 150 000, og der vil som nævnt i alt blive udskrevet godt 200 mill. kr. for hvert af de to skatteår.

Lånebeløbene skal indbetales i rater ligesom indkomstskatten til staten. De lånepligtige får foreløbige kvitteringer, som ikke kan omsættes. I 1962 udleveres der obligationer for de indbetalte beløb, forhøjet med 10 pct. Dette tillæg, der er indkomstskattefrit, svarer til 5 pct. i rente for perioden indtil obligationernes udlevering. Obligationerne kan frit omsættes og vil blive forrentet med 5 pct. Tilbagebetalingen sker ved, at der udtrækkes $\frac{1}{30}$ i hvert af årene fra 1963 til 1992.

Den omstændighed, at stabiliseringslånet skal udskrives på basis af den skattepligtige indkomst, giver anledning til betænkeligheder. Der udskrives jo i forvejen meget betydelige indkomstskattebeløb til staten og kommunerne på dette grundlag, og jeg har gentagne gange, også her i tinget, peget på betydningen af, at de selvangivne indtægter i større udstrækning end hittil kommer til at svare til befolkningens virkelige indtægter.

Medens lønindtægter kontrolleres ret indgående, er kontrolmulighederne for andre indtægter, f. eks. af de selvstændige erhvervsdrivendes, som bekendt ikke tilsvarende effektive. Det er derfor forståeligt, at netop lønmodtagerne mange gange har krævet en bedre ligning.

En meget væsentlig del af de beløb, der ikke kommer med på selvangivelserne, anvendes utvivlsomt til forbrug. Der vil derfor på baggrund af den nuværende situation være særlig grund til at udbygge kontrolmulighederne. Herved vil de beløb, der medgår til skjult forbrug, blive beskattet på lige fod med anden indtægt.

Det er ud fra disse synspunkter, at forslaget om ændringer i kontrolloven fremsættes. De foreslåede bestemmelser svarer stort set til kontrolbestemmelserne i det skattereformforslag, som jeg tidligere har fremsat her i tinget.

Efter den gældende kontrollov har de skattelignende myndigheder adgang til på stedet at foretage gennemgang af skatteydernes regnskabsmateriale med bilag og til at vurdere hans varebeholdning, driftsmateriel o. lign., når — som der står i loven — „særlige forhold taler derfor“. Spørgsmålet om, hvornår denne betingelse er opfyldt, har i praksis givet anledning til tvivl. Denne begrænsning er nu udeladt i lovforslaget, og det bliver derfor de skattelignende myndigheders skøn, der skal være afgørende for, hvornår kontrol på stedet skal foretages.

Også på et andet punkt har de gældende kontrolregler givet anledning til tvivl. Som loven er formuleret, kan man nemlig hævde, at skattemyndighederne kun har adgang til at kontrollere det regnskabsmateriale, der har været benyttet som grundlag for en selvangivelse. Hvis en kontrol på stedet skal være effektiv, må der imidlertid også være adgang til at undersøge den løbende regnskabsførelse og foretage optælling og afstemning af kassebeholdning m. v. I forslaget er det derfor fastslået, at skattemyndighederne skal have denne adgang. Desuden udvider forslaget adgangen til at kræve oplysning om erhvervsdrivendes omsætning med andre erhvervsdrivende.

For erhvervsdrivende, der ikke fører regnskab, skal der kunne forlanges nærmere redegørelse for, hvorledes indkomsten fremkommer. Skattemyndighederne skal tillige kunne kræve oplysninger om privatforbrugets fordeling på de enkelte hovedposter, hvilket gør det lettere at bedømme, om selvangivelsen er rigtig.

De lovforslag, jeg i dag fremsætter om skattefri afskrivninger og om investeringsfonds, er praktisk taget de samme som de forslag, der blev fremsat her i tinget 27. marts, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet før valget. Med hensyn til forslagene nærmere udformning skal jeg derfor tillade mig at henvide til min fremsættelsestale her i tinget i marts måned.

Jeg skal herefter omtale de lovforslag, som vedrører ændringer i forbrugsafgiftslovene. Der stilles heri forslag om forhøjelse af afgifterne af cigaretter, cerutter, røgtobak samt øl og vin. For tobaksvarernes vedkommende går forslaget ud på at forhøje afgiften af cigaretter med 1 øre pr. stk.,